

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΝ ΤΥΠΟΝ

Ὁ Τύπος διὰ τὸν Τρουφιέ.

Ἡ «**Ἀκρόπολις**» τῆς 24ης Φεβρουαρίου γράφει μὲ τίτλον «Ὁ κ. Τρουφιέ καὶ τὰ ξύλινα κεφάλια» τὰ ἑξῆς·

«Ὁ κ. Τρουφιέ δὲν θὰ διδάξῃ. Θὰ ἰδρῦσῃ δραματικὴν σχολὴν. Καὶ θὰ εὕρῃ τοὺς καταλλήλους νὰ διδάξουν εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν. Τὸ τί θὰ διδάξουν κρατεῖται μυστικόν. Ὅπως ἐπίσης κρατεῖται μυστικόν τὸ ποσὸν ποῦ θὰ στοιχίσῃ εἰς τὸ Ὁδεῖον τὸ ὠραῖον αὐτὸ ταξεῖδι τοῦ κ. Τρουφιέ εἰς τὴν κλασικὴν χώραν.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ κ. Τρουφιέ θὰ ἴτο ἀστειῖον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι θὰ εὕρῃ ἀνθρώπους δηλαδὴ δασκάλους, ὁ κ. Τρουφιέ θὰ ἐνασχοληθῇ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ οἰκήματος τῶν θρανίων καὶ τῶν καθεκλῶν τῆς Νέας Δραματικῆς Σχολῆς. Θὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Τρουφιέ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ξύλου ἀπὸ τοῦ ὁποῖον θὰ κατασκευασθοῦν τὰ θρανία αὐτά. Διότι ἐὰν κατασκευασθοῦν ἀπὸ τὸ ἴδιο ξύλο, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου κατασκευάσθησαν τὰ κεφάλια τῶν διευθυντῶν τοῦ Ὁδεῖου εἶνε βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θὰ ἀποτύχῃ».

— Τὸ «**Ἄστν** τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας λέγει εἰς τὰς «Σημειώσεις Ἀθηναίου».

«Ἐγνώσθησαν ἤδη πολλοὶ περίεργοι λεπτομέρειαι περὶ τῆς δραματικῆς σχολῆς τοῦ Ὁδεῖου, τὴν ὁποῖαν θὰ διοργανώσῃ ὁ κ. Τρουφιέ. Ἐν πρώταις εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν θὰ γίνωνται δεκτοὶ μαθηταὶ ἢ μαθήτριά μὴ γνωρίζοντες τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἡ ἀπαγγελία φυσικώτατα δὲν θὰ διδάσκεται ἐπὶ ἑλληνικῶν κειμένων, διότι ὁ διευθυντὴς καὶ μόνος καθηγητὴς κ. Τρουφιέ δὲν γνωρίζει τὴν Ἑλληνικὴν. Ἐπομένως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων μαθητῶν εἶνε πολὺ περιορισμένος μεταξὺ τεσσάρων ἢ πέντε ἐν ὅλῳ γαλλομαθῶν.

Τὸ νόστιμον εἶνε, ὅτι πολλοὶ νέοι καὶ δεσποινίδες ἔσπευσαν νὰ ἐγγραφοῦν ἐπωφελοῦμενοι τῆς διμήνου παρουσίας ἐν Ἀθήναις τοῦ διακεκριμένου Γάλλου καλλιτέχνου, διὰ νὰ μάθουν γαλλικὴν ἀπαγγελίαν καὶ νὰ δύνανται κατόπιν νὰ παίξουν μικρὰς piece de salon μεταξὺ τῶν. Εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Ἀθηναῖκή κοινωρία θὰ εὐγνωμονῇ τὸν κ. διευθυντὴν τοῦ Ὁδεῖου, ὁ ὁποῖος ἔγνω νὰ πληρῶσῃ τὴν αἰσθητὴν αὐτὴν ἀνάγκην μερικῶν νέων ἐπιθυμούντων νὰ συμπληρώσουν τὴν ἀνατροφὴν τῶν μὲ ὀλίγας γνώσεις γαλλικῆς ἀπαγγελίας, μετακαλέσας εἰδικώτατον καθηγητὴν, ἕνα ἀληθῶς διακεκριμένον καλλιτέχνην πρὸς τοῦτο, τὸν ὁποῖον ἀμείβει, ὡς ἐμάθομεν, ἀδρότατα.

Τὰ πρώτα μαθήματα θὰ δοθοῦν μὲ τὸ Dépit amoureux τὴν κωμῶδιαν τοῦ Μολιέρου, διὰ τὴν ὁποῖαν ζῆρεῖται καὶ εἰδικὸς μεταφραστὴς, διότι θὰ διδάσκεται ἑλληνογαλλιστί, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Ὁλλενδόρφου».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ «**Κριτικὴ**» ἀνοίγει τὰς στήλας τῆς εἰς τοὺς θέλοντας, διὰ σειρᾶς σοβαρῶν ἄρθρων, ἢ δι' εἰδικῆς μελέτης ν' ἀμφισβητήσουν τὸ ὑγιὲς καὶ τὸ προοδευτικὸν τῆς ἐν γένει πορείας τῆς, ἢ μερικῶς ν' ἀποδείξουν διὰ σοβαρᾶς πολεμικῆς τὸ σφαλερὸν καὶ ἀβάσιμον τῶν θεωριῶν καὶ ἰδεῶν ἐνὸς οἰουδήποτε συνεργάτου τῆς πραγματευομένου θέματι.

Διὰ τὰς προσωπικὰς ὁμῶς ὑβριστικὰς ἐπιθέσεις καὶ διὰ τὰ ἄρθρα τὰ ὁποῖα τυχόν ἤθελε τὰ διακρίνει παχυλὴ δημοσιογραφικὴ ἐπιπολαιότης, (ὅπως ἦσαν τὰ περισσότερα ἐκ τῶν δημοσιευθέντων τελευταίως ἐναντίον τῆς), ἢ «**Κριτικὴ**» προορίζει τὸ καλᾶδι τῆς.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Γ. Σουρῆ—«Φασουλῆς φιλόσοφος»—Τόμος ἕκτος—Μέρος δεύτερον.

Περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, ἢ «**Κριτικὴ**» θὰ γράψῃ προσεγῶς.

— Ι. Φραγκιά—«Ἰνένας»—Μελοδραματικὸν εἰδύλλιον εἰς πράξεις τρεῖς.

— Αντ. Matteo de Martino· Grammatica del Greco moderno ad uso degli italiani.